

Kikurcah ve Hayalet Tayfa

**HAYVANLARI
KURTARMAK**

Çamlıca Çocuk Yayınları / 473
Kikurcan ve Hayalet Tayfa - 5
Hayvanları Kurtarmak

Yayın Yönetmeni

Adem Fidan

Yazan

Mustafa Ecevit

Editör

Muhammed Yıldız

Resimleyen

Ahmet Demirtaş

Grafik Tasarım

Ayşe Demirtaş
Güven Uysal

Kapak Tasarım

Süleyman Köklü

Son Okuma

Yusuf Tanrıverdi

1. Baskı: Aralık 2025, İstanbul

ISBN 978-625-8503-17-3

Çamlıca Çocuk Yayınları

Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No: 54
Güneşli – Bağcılar / İstanbul

Tel: 0212 657 88 00

www.camlicacocuk.com-bilgi@camlicacocuk.com

T.C. Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika Numarası: 46592

Baskı

Çamlıca Basım Yayın ve Tic. A.Ş.
Bağlar Mah. Mimar Sinan Cad. No: 52
Güneşli – Bağcılar / İstanbul

Tel: 0212 657 88 00 (pbx)-Faks: 0212 657 95 88

www.camlicabasim.com

Merhaba Kikurcanlar!

Ben, Ahmetcan. Ama siz, bana Kikur ya da Kikurcan diyebilirsiniz. Herkes öyle söylüyor zaten. Bir gün Yunus, bana çok kitap okuduğum için **"Kitap Kurdu"** demeye başladı. Bu ismim çok yaygınlaştı. Ama arkadaşlarım bir süre sonra bu iki kelimenin sadece ilk hecelerini söylemeye başladılar. Yani gel zaman git zaman adım "Kikur" oldu çıktı. Bu kitap elinizde olduğuna göre siz de bir kitap kurdusunuz. Yani size **"Kikurcanlar"** diyebilirim.

BİR GRUBUMUZ
VAR. İSİMLERİMİZİN
BAŞ HARFLERİNİ
YAN YANA
DİZİNCE "HAYAL"
OLUYOR.

HAYAL

H ALUK

A HMETCAN

Y UNUS

A YLA

L EYLA

H
A
L
U
K

A
H
M
E
T
C
A
N

Y
U
N
U
S

A
Y
L
A

L
E
Y
L
A

Biz de işin içine biraz gizem kattık ve grubumuzun adını

H A Y A L E T L E R

koyduk.

Aynı mahallede oturuyoruz.
Aynı sınıfta okuyoruz.
En sevdiğimiz meyve, arkadaşlık.
En sevdiğimiz sebze, dürüstlük.
Aramızda olmaz dargınlık, küslük.
Ayla ile Leyla, grubun ikizleri.
Yunus, bilgisiyle aydınlatır bizleri.
Grubun neşesi ise Haluk.
O bizim tombik arkadaşımız.
Ama biz, ona "Minik" diyoruz.

**Hazırsanız
maceramıza başlıyoruz!**

Yorucu geçen on ayın ardından tatile girmiştik. Yaz tatilleri çoğunlukla eğlen-
celi geçer. Biz, yani hayaletler; **Yunus,
Haluk, Ayla, Leyla ve ben çoėunlukla
mahallemizde geçiririz tatilimizi.**
Günlerimizin bir kısmını parkta oynaya-
rak, sokaklarda bisiklet sürerek ya da evle-
rimizde zaman geçirerek deėerlendiririz.

Bazen de Zehra ninenin bahçesine uğra-
yıp meyve yeriz. Bu yaz tatilinde meyvele-
ri sadece Haluk, Yunus ve ben yiyeceėiz,
Çünkü Ayla ile Leyla tatilin tamamını mem-
leketlerinde geçirmek için Samsun'a gittiler.

**Zehra nine, yetmiřli yařlar-
da bir kadın...**

Ama çok yaşlı görünmüyor. Dizlerindeki ağrılardan dolayı kullandığı baston ve biraz ağır işiten kulakları olmasa çok daha genç olduğu düşünülebilir. Onun yanına uğramak, halini hatırını sormak vazgeçilmez işlerimizden biridir. Herhangi bir ihtiyacı olup olmadığını sorar, yapılacak bir iş varsa yardım ederiz. Yıllar önce kocası vefat ettiği için yalnız yaşayan Zehra nine, **“bizi çok sever”** ve bahçesine girmemize her zaman müsaade eder.

İşte, maceramızın başladığı yer de Zehra ninenin bahçesi oldu. Haluk ve ben, temmuz sıcaklığının her tarafı kavurduğu bir gün, Zehra ninenin bahçesindeki kayısı ağacının altına sırtüstü uzanmıştık. Ellerimizi birbirine kenetleyip başlarımızın altına yastık yapmıştık. Ağacın dallarındaki sarımsı, turuncumsu kayıslara bakıyorduk.

— **Kikurcuğum, dedi Haluk.**

Ses tonundan bir soru soracağı belliydi:

— **Yerçekimi kanununu biliyor-sun değil mi?**

Kapalı olan gözlerimi hafif aralayıp cevap verdim:

— Elbette biliyorum.

— Söyle o zaman. Yerçekimi kanununu kim buldu?

- **Newton!**

— Hayır yanılıyorsun, yerçekimi kanununu bulan kişi Arşimet'tir.

— Bence sen yanılıyorsun, Arşimet, suyun kaldırma kuvvetini bulmuş. Yerçekimi kanununu bulan kişi Isaac Newton. . .

Haluk, itirazına devam etti:

- Hava sıcak, senin de sıcakla aran iyi değildir. O yüzden bu kafa karışıklığımı normal karşılıyorum Kikurcuğum.

Tebessüm ederek başımı hafifçe yana çevirdim. Kayısının dalları arasından süzülen güneş ışınları gözlerimi

kamaştırıyordu. Gözümün birini kapatıp diğerini de oldukça kısarak:

— Halukçuğum, ne çabuk unuttun? Bu konuyu işleyeli bir ay bile olmadı.

Haluk, ağzını açmış bir şeyler söylemeye başlamıştı. Bu sırada daldan kopan olgunlaşmış bir kayısı, tam ağzına düştü. Sözü yarım kalmıştı Haluk'un.

Çok sulu ve yumuşak olduğu anlaşılan ve epeyce de iri görünen kayısı, Haluk'un ağzına vurduğunda "lop" diye bir ses çıktı. Haluk, bir anlık şaşkınlığın ardından aniden fırlayıp doğruldu. Ağzındaki kayısyı alıp önce sağa sola çevirdi. Her tarafını iyice kontrol etti ve yemeye başladı. Kayısyının suları ağzının kenarlarından akıyordu. Olan biteni şaşkınlıkla izliyordum. Kayısyı yiyip parmaklarını iyice yaladıktan sonra bana döndü ve: